

1809 den 1 juli

Wälborne, Adle och Wälbördige,
Ärördige, Vördige, Wällärde, Äre-
borne, förståndige, Wälacktrade,
Hederrärde och Redelige, Gode
Herrar och Swenske Män!

Under Förmyndens skyddande
styrelse utvecklas ~~xxx~~ allt mer
den kedja af händelser, som i
ett långsamt men säkert fram-
skridande, från förstörelsen till
ordning, från stormarne til lugn
återfört Srea land och folk.

Samhällsbandet var nära att
uplösas: understödd af redelige och
behjertade män, vågade Jag allt
till dess befastande. Jag kallade
Eder; Våra bemödanden förenades,
och Krigets åskor, om de ej ännu
kunde tystas, blevo åtminstone
afslagsnade. Medborgares svärd
hade varit nära att fängas af
Medborgares blod. Jag kallade
Eder, och vid Svenske Lagstiftarnes
fötter nedföll den inbordes

tvēdrägtens brutna vapen.

Riket hade varit styrt efter grundlagar, som erfarenheten visat icke svära emot deras riktiga bestämme-^slse; och äfven dessa lagar hade blifvit ofverträdde. Futar-²betaden och fastställden en Rege-²ringsform, som genom föreningen af konungens rätt och undersätar-³nes pligter, af Dennes pligter och dessas rätt, har lagt en säker grund för Statens bestånd och för den almännas välfärden.

Riket hade icke mer något
lagligt öfverhufvud: till Eder
Konung utkoraden I² den äldrige
förling af Wasa Stam, huars
högtideliga hälsning I² Gode
Herrar och Svenske män, denna
dag emottagen.

Huldhet och tro, rättfärdighet
och beskydd, har Jag swurit Mitt
folk. Ut Eder, Folkets ombud, vän-
tar Jag nu de helige loften, som,
af gifne på förfäders vis, skola

trycka ouplöslighetens insegl på
föreningsbandet emellan Koning
och undersåtare.

Gode Menner och Män af Rid-
derskapet och Adelen! Blifven alltid
hvad I varit och ären! Adle i
fortids minnen, ädle i samtida
bragder, och med förökad glans ädle
genom den frivilliga upoffring af
välfångna rättigheter, hvarigenom
I befästat det Allmannas väb, och
tillunnit Eder en oförgångelig rätt

till Edre Medstånders högaktning
och tillgifvenhet.

Gode Män af det Vördiga Prä-
ste Ståndet! Även I hafven med
berömvärd själforsäkelse förvärvat
erkänslans gård af Edra Bröder:

I hafven eftergivit betydande
förmåner, Eder tillerkände af laga
som ej utan Eder fria vilja kunde
uphållas: Genom efterdomets öfver-
tyggande lära hafven I så-
lunda givit en ökad kraft åt
den föreställning af himmeliska

Sanningar, som är Edert heliga
ämbetes riktiga föremål.

Gode män af det lofliga Borgare-
ståndet! Med sann medborgelig upp-
lysning hafven I städes sökt
sambandet emellan det allmännas
fördel och den enskildtes lofliga
vinning: genom Eder har behof-
vens och öfverflödets jämvigt ofta
blifvit återställd; genom Eder
näringsarne upmuntrade, och
idogheten belönad. Om Fider
gifvits, då dessa hufvudsakeliga

ändamål icke kunnat upnås, har
förlusten merendels stadnat på
Eder lott, men felet icke varit Edert.

Gode män af det hederrådade
Bondeståndet! Utmärkte af en oför-
ändertlig trohet och kärlek för Eder
Könung, och för den fosterjord; —
hvars stöd och försvarare J ären,
skolen J skörda belöningen derför
uti Min ömme tillgifvenhet för
Sveriges Allmoges, uti Mit sorgfält-
liga bemödande at befrämja
dess väl, samt uti Edra Med=

Ständers agtning och vänskap, hvar
af de äfven så nyligen lämnat
Eder dyrbara vederbörligen.

Svea och Götha Inbyggare,
som till samhällsordningens upprätts-
hållande, af en gammal och vördad
lag blifvit i vissa Ständ delade,
Varen dock alltid Ett Folk! Ja,
Gode Herrar och Svenske män!
Då i fridens lugna dagar, då
i allmänna ärendernas blomstran-
de tillstånd, I blifven kallade

till njutning af gemensamma
fordelar, varen Ett folk! då än
en gång i nödens och vådornes
stund fosterjordens räddning
kräver gemensamma upoffringar,
glömmen ej at Jären Ett folk!
Må i våra tilkommande händer
aldrig mer finnas det förhateliga
uttrycket Afrund! Må i Goethens
manliga språk detta olycksbä-
dande ord varda utplånadt, och
i dessammas ställe inträda en
ädel ömsesidig täflan: Hvem

älskar mäst sitt fädernesland? —

Ävem är mäst tillgifven en rätt-
rådig och välviljande konung? Ävem
går med mästa förtrolighet sina med-
borgares önskingar till mötes?

I sådana tänkesätt förenade, af
sådana känslor lifvade, framträden,
gode Herrar och Svenske män! ~~att~~ att
inför en allseende Gud med den
heligaste Ed dem bekräfta!
Jag förblifver Eder, gode Herrar
och Svenske män! med all kongl:
nåd och ynnest städse väl beragen.
